

[RUSZYSTY ai

sg m N ruszysty. ◇ n N ruszyst(e). ◇ pl N subst ruszyst(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Który da się poruszyć, nieumocowany: Mobilis, beweglich. P. ruchomy/ rużyfty/ nieftály/ nieftáteczny. Volck 387.

a. praw. O dobytku, majątku będącym czyjąś własnością i dającym się przenosić, tj. ruchomościach:

Wyrażenia: »dobra ruszyste«: Bona mobilia ... Dobra rużyfthe albo idące Cervus F40 259v.

»imienie ruszyste«: Mobiles [błąd wydawcy; starodruk: Mobilia] bona ... Ymienye rużyfte albo idące Cervus F40 299v.

Szereg: »ruszysty albo idący«: Cervus F40 259v cf »dobra ruszyste«, 299v cf »imienie ruszyste«.

Cf [NIERUSZYSTY], RUCHOMY

ALKa, MN